

ΟΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Γράφει ο Ιωάννης Μ. Ασλανίδης

Με την ευκαιρία της επετείου των 200 χρόνων, αξίζει τον κόπο ν' αναφερθούμε σήμερα, για τον φιλελληνισμό και για τους Φιλέλληνες. Καθ' όσον η συνεισφορά αυτών στον αγώνα της Παλιγγενεσίας μας, υπήρξε ανεκτίμητος.

Ο Φιλελληνισμός είναι ένας όρος που μαρτυρείται ήδη από το 1761. Από τα τέλη του 18ου αιώνα δήλωνε στην ουσία την ιδεολογική και πολιτική στάση που αναπτύχθηκε κυρίως στις Ευρωπαϊκές χώρες και στην Αμερική, αποσκοπούσε δε τόσο στην ηθική όσον και στην υλική ενίσχυση του Ελληνισμού κατά την Τουρκοκρατία και κατά την διάρκεια της Επανάστασής του 1821. Υπ' όψιν στους Φιλέλληνες συγκαταλέγονται: Ρομαντικοί ιδεαλιστές, λάτρεις της αρχαίας Ελλάδος, Πολιτικοί, Απόστρατοι Αξιωματικοί, έμποροι, τραπεζίτες και πολλοί άλλοι.

Τον πρώτο χρόνο της Επανάστασης η «Ιερή Συμμαχία» της Ευρώπης καταδικάζει επίσημα την Ελληνική Επανάσταση, με επικεφαλής τον Αυστριακό καγκελάριο Μέτερνιχ.

Η αγάπη όμως των ξένων για τους επαναστατημένους Έλληνες και τον αγώνα τους δημιούργησε όπως προείπαμε τον «Φιλελληνισμό».

Μεγάλη συμβολή για την δημιουργία αυτού του φιλελληνικού ρεύματος έχουν οι περιηγητές του 17^{ου} και 18^{ου} αιώνα, οι οποίοι έγραψαν τις εντυπώσεις τους για τους Έλληνες και τα προβλήματά τους εξ αιτίας της Τουρκικής Σκλαβιάς.

Ο **Φρανσουά Πουκεβίλ**, Γάλλος Φιλέλληνας, ιστορικός, ιατρός, διπλω-

μάτης και ακαδημαϊκός, περιήλθε την Ελλάδα ως περιηγητής και χάρη στις προσπάθειές του για την δικαίωση του αγώνα των Ελλήνων θεωρείται ο Πατέρας του Φιλελληνισμού.

Ο Φιλελληνισμός βοήθησε σημαντικά τους Έλληνες, τόσο με την αποστολή χρημάτων και εθελοντών, αλλά και με την πίεση που άσκησε στις ευρωπαϊκές Κυβερνήσεις υπέρ των Ελλήνων. Είναι αλήθεια ότι ο Ρομαντισμός βρήκε στην επανάσταση του υπόδουλου Ελληνικού Έθνους μια άξια πηγή έμπνευσης για να εκφράσει, το δράμα, το θάρρος και τον αγώνα των Ελλήνων για Ελευθερία... Η Ελλάδα ξαναζούσε κάτι από την αρχαία της δόξα.

Όπως γνωρίζουμε, η συνδιάσκεψη του Βερολίνου (Μάρτιος 1881) επιδίκασε στην Ελλάδα, την Θεσσαλία μέχρι τον Όλυμπο και την Ήπειρο μέχρι τον ποτ. Καλαμά. Βέβαια τελεσίδικα τότε παραχωρήθηκαν στην Ελλάδα μόνο το διαμέρισμα της Θεσσαλίας και από την Ήπειρο το διαμέρισμα της Άρτας.

Στην «Ιστορία του Ελληνικού Έθνους», ο Παπαρρηγόπουλος γράφει: τούτο επετεύχθη, χάριν των προσπαθειών της Αγγλίας, και ειδικότερα του φιλέλληνα Πρωθυπουργού αυτής Γλάδσωνα. Διότι! οι Γάλλοι και οι Ρώσοι παρά τις εκκλήσεις του αδιαφόρησαν, η δε Γερμανία και Αυστρία στάθηκαν εναντίον της Ενώσεως.

Είναι χαρακτηριστικό αυτό που είπε ο Γλάδστων μετά την επέκταση των Ελληνικών συνόρων στην Θεσσαλία και την Άρτα: **«Ποτέ άλλοτε στην ζωή μου δεν αισθάνθηκα μεγαλύτερη χαρά, από αυτήν που ένοιωσα όταν έγινε η αναίμακτη ένωση της Θεσσαλίας με την Μητέρα Ελλάδα».**

Τα λόγια αυτά είναι γραμμένα με χρυσά γράμματα στον Ανδριάντα του

Φιλέλληνα Γλάδστων που τοποθετήθηκε μπροστά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, εις ένδειξη τιμής και ευγνωμοσύνης, προς τον μεγάλο φιλέλληνα.

Περνώντας έξω από το Πανεπιστήμιο Αθηνών, πρόσεξα τρεις φοιτητές να κάθονται στο πεζούλι του Ανδριάντα μπροστά στο Πανεπιστήμιο και να κουβεντιάζουν, ήταν ένα κορίτσι και δύο αγόρια.

Την στιγμή εκείνη δεν άντεξα στον πειρασμό, και αφού τους χαιρέτησα, τους ρώτησα «μπορώ να σας κάμω μια ερώτηση;». Οι φοιτητές ευγενέστατα μου απαντούν «ευχαρίστως κύριε»... και! τότε τους ερωτώ: «Μήπως γνωρίζετε ποιος είναι αυτός του ανδριάντα και τι ρόλο έπαιξε στην Ελληνική Ιστορία;»

Οι φοιτητές κοιτάζονται μεταξύ των, με απορία, γυρίζουν, κοιτάζουν το άγαλμα, γυρίζουν και με αμηχανία με απαντούν: «Δυστυχώς κύριε δεν γνωρίζουμε τίποτε».

Ο Φιλελληνισμός, βέβαια, ως ιδεολογικό κίνημα δεν έχει ημερομηνία λήξεως, έστω κι αν παρουσιάζει διακυμάνσεις που οφείλονται σε πολιτικές συγκυρίες και απογοήτευση ίσως πολλών Φιλελλήνων από τους σύγχρονους Έλληνες.

Ας αναφερθούμε στοιχειωδώς σε σύγχρονα παραδείγματα φιλελληνισμού, για να κλείσουμε έτσι τα συμπεράσματά μας:

Η Γερμανίδα Ιστορικός και συγγραφέας LEONARDA SEELING, εξεγέρθηκε με τα επιτιμητικά δημοσιεύματα του Γερμανικού τύπου. Σύμφωνα με δημοσίευμα της Deutsche Welle, η Καθηγήτρια πρότεινε την επιβολή σε ευρωπαϊκό επίπεδο ενός συμβολικού πολιτιστικού φόρου, για την διάσωση της Ελλάδος. Πρότεινε όποιος χρησιμοποιεί σήμερα στην Ευρώπη ελληνικές λέξεις, να πληρώνει πέντε λεπτά του ευρώ, για κάθε μια λέξη. Δηλ. μόλις ο Ευρω-

παίος πει «ιδέα», «ψυχή», «δημοκρατία», «πολιτική», «μουσείο», κ.λπ. για κάθε μία λέξη να κατακυρώνεται 5 σεντς στον Ελληνικό Δημόσιο Κορβανά.

Ο μεγάλος αμερικανός ηθοποιός ΡΟΜΠΙΝ ΟΥΙΛΙΑΜΣ το 2011 είχε εκφράσει τον θαυμασμό του και την αγάπη του για την Ελλάδα, λέγοντας χαρακτηριστικά: «Η ανθρωπότητα οφείλει να υποκλίνεται στην Ελληνική Ιστορία. Μπορεί η οικονομία της χώρας σας να μην πηγαίνει καλά, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι είσαστε ανίσχυροι. Τα οικονομικά δεδομένα αλλάζουν συνεχώς για όλους. Αυτό που δεν αλλάζει είναι η Κληρονομιά, η Ταυτότητά σας. Ο Παρθενώνας δεν φεύγει από την Αθήνα. Είναι εκεί, για να θυμίζει ότι η πρόοδος και η ακμή μπορούν να επιστρέψουν...». Επίσης είπε: «Στην Αγγλία δεν πήγα πουθενά. Τι να δω; Το παλάτι του Μπάκιγχαμ; Δεν με ενδιαφέρει. Όπως και αν πάω στην Γερμανία, δεν θα πάω να δω το τείχος του Βερολίνου. Ωστόσο, την Δήλο, τον Παρθενώνα και τις Μυκήνες δεν μπορείς να τις αγνοήσεις».

Τέλος, λέει ο **ΡΟΜΠΕΡΤ ΛΙΝΤΕΛ**: **«Το Ελληνικό τοπίο αποτελεί την ωραιότερη παρηγοριά για τον Άνθρωπο που θρηνεί τον χαμένο του Παράδεισο».**

Υπάρχουν όμως και σήμερα μεγάλοι Ελληνιστές, που αγαπούν και προβάλλουν τον Ελληνικό πολιτισμό, τα Ελληνικά Γράμματα και την Ελλάδα σε όλο τον κόσμο.

Χρέος μας είναι η ευγνωμοσύνη για τ' ακριβό αγαθό της ελευθερίας να μην αναφέρεται μόνο στους δικούς μας ήρωες προγόνους, αλλά και στους ευγενείς Φιλέλληνες που «απώλεσαν το παν, πλην της τιμής».

Επιβάλλεται σ' εμάς τους Έλληνες, όταν εορτάζουμε την ημέρα της έναρξης των αγώνων, της εθνικής μας παλιγγενεσίας και της Πολιτι-

κής μας Ελευθερίας, του πιο πολύτιμου αγαθού της Ανθρώπινης ζωής, να ενθυμούμεθα, να τιμούμε και να δαιωνίζουμε την Ιστορική γνώση στις νεότερες γενεές των Ελλήνων. Τους αγώνες, την προσφορά και τις θυσίες των Φιλελλήνων εκείνων, για την Ελευθερία και την πολιτική μας ανεξαρτησία από τον πιο βάρβαρο ζυγό του αλλόφυλου και αλλόθρησκου κατακτητή.

Λέει ο ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ για την Ιστορία: Ευτυχείς είναι οι λαοί που γνωρίζουν την Ιστορία τους, αλλοίμονο στους λαούς που την λησμόνησαν, είναι μοιραίο κάποτε να χαθούν από το πρόσωπο της γης.

Ιωάννης Μ. Ασλανίδης
Αντγος ε.α.
Επίτιμος Δκτής της Σ.Σ.Ε.